

Deo opt. max. uni & trino, Virgini Deiparæ, & sancto Lucæ orthodoxorum Medicorum Patrono.

(1650)
Aug 13to

QVÆSTIO MEDICA.

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis 3. Decembris.

M. FRANCISCO MAILLARD, Doctore Medico, Præfide.

An Heroùm virtus in Sobole?

PARUM esset Heroas litare gloriæ, nisi litarent & veneri; magnas inter opes sunt inopes, dum carent prolis ornamento. Quid illis proficit animi præstantia, quid robur corporis, quid in rebus agendis summa felicitas, si desiderentur Liberi genititiæ virtutis hæredes, & assertores potestatis? Expedi itaque sortes succedere fortibus: hi scilicet amplitudinem sui nominis egregiè sustinent. Quam sortem nobilium, cui tandem causæ ascribamus? An honoris studio, quod ut viris genere illustribus innatum est, sic iis potentissimum solet esse ad res arduas incitamentum? An exemplis domesticis, quæ nepotes avitæ claritatis admonent, quæque, ut æmulari gloriosum est, sic negligere turpissimum? Hanc sibi laudem natura potissimum vindicat; atque illud est, cur indolis paternæ semina transfundit in natos, nec indignâ sobole generosum dedecorat sanguinem.

COMMUNIS hæc rerum parens similitudinis amantissima est; eam perpetuè retinet in omni genere viventium. Si medias inter segetes infelix lolium luxuriat aliquando, si Cervus ex Leone nascitur, illud non fit naturæ culpâ, sed alienâ. Multa sunt, quæ perturbant generationis opus, multa quæ perficiunt: illinc fœtus ab effectu differentia, hinc inter utrumque similitudo, sic avis avem, lupus lupum procreat: nec minori gaudent similitudine plantarum propagines, inter se foliis, femine, fructibus quàm benè conveniunt! Senna fennæ quid interest? Hujus & illius par undique ratio, color idem, sapor similis, odor minimè diversus. Ab hac lege non recedunt lapides & metalla, quæ vivere non immerito dixeris: Æs ab ære, silix à silice quid discrepat?

QUOD igitur Natura nusquam non efficit, hoc ipsum cur non assequeretur in hominum specie? Cur imaginem patrum non effingeret in posteris? Ità sanè, spirat in prole genitor, ejus in vultu cernitur, auditur in voce, in factis agit. Inde inflammatus ille parentum in filios, atque inflammator idem in nepotes amor. Amant illi nimirum non tam Liberos, quàm semetipsos in Liberis, maximèque in nepotibus vitæ suæ propagationem. Expediat aliquis, quamobrem ille patris, hic avi, is atavi mores tantâ laude referat; ex quo, aliqui nævos, cicatrices alii, nonnulli morbos traxerint à genitoribus. Tot similitudinum causâ non alia profectò, quàm communio sanguinis. Hinc expecta fatuos à fatuis, Heroës ab Heroibus.

HEROS est, qui præstat corporis & animi viribus. Dotes illæ nascuntur magis, quam finguntur. Earum ad excellentiam apprimè conferunt eximia partium consimilium temperies, organicarum perfecta conformatio, omniumque positus, & consociatio laudabilis. Tàm præclara naturæ munera, cum valido parentum semine, posteritati propagantur. Salax iste fluor heroùm quasi compendium est, ab illis haurit quidquid habent nobilioris succi, spiritûque vegetioris: hic summus est generationis opifex, ille materies. Materiem hanc in primâ conformatione spiritus agit in utero, diducitque citrà fermenti consortium. Tùm particulæ, quæ confusæ latent in sinu feminis, ob ingenitos quos obtinent motus ità se se expediunt, ut singulæ migrent ad effingendas partes iis planè consimiles, à quibus effluerant. Hinc qualis in homine generante constitutio corporis, talis & in genito: pariter, animus in utroque similis est propter similia quibus utitur organa.

ATQUE hæc similitudo, parentum commune votum est, Liberos tota felicitas. Proinde, Naturæ sacra faciant excellentes viri, Pensum hoc absolvant expediti negotiis, mox daturi progeniem præstantissimam. Id operis totum postulat hominem. Qui molli brachio venereos eunt in amplexus, nec sunt Heroës, nec Heroïca prole decorantur. Quapropter, si nobile par amantum jungatur ardore mutuo, speranda est grata nuptiarum messis, pretiosum pignus amoris, & illustres Heroùm reliquiæ. Undè sapientia præcox in Heroùm filiis? Undè membrorum firmitas, eâ præferri ætate, quæ floris instar quàm pulchra, tàm tenera est & imbecilla? Undè Liberi Principes adeunt hæreditatem paternæ virtutis, etiam vivo parente? nisi quia, quod cæteris accedit ætate, id à procreatoribus acceptum vix dum nati exprimunt.

Ergo Heroùm virtus in Sobole.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciscus le Rat.
M. Ludovicus Labbé.
M. Andreas Enguehard.

M. Franciscus Girard.
M. Iosephus Thomassin.
M. Ludovicus Poiret.

M. Dionysius Paylon, res herbaria Professor.
M. Joannes-Baptista de Revelou.
M. Edmundus Charrier.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS PICOTE DE BELLESTRE, Parisinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1682.